

Lectio Divina segédanyag

Advent 1. vasárnapja

A szentmise **evangéliumi** szakaszaihoz

LELKIPÁSZTOROK – HITOKTATÓK – VILÁGIAK számára

Advent 1. vasárnapja

Mt 24,37-44

+ EVANGÉLIUM Szent Máté könyvéből

Virrasszatok, hogy készen álljatok!

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz:

Amikor az Emberfia eljön, ugyanaz történik, mint Noé napjaiban. A vízözön előtti napokban az emberek ettek, ittak, nősültek és férjhez mentek, egészen addig a napig, amikor Noé beszállt a bárkába. Semmit sem sejtettek mindaddig, míg be nem következett a katasztrófa, és a víz el nem sodorta mindannyiukat. Így lesz ez akkor is, amikor az Emberfia eljön. Ha akkor ketten lesznek kint a mezőn, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják. Ha két asszony őröl a malmával, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják.

Virrasszatok tehát, mert nem tudhatjátok, mely napon jön el a ti Uratok! Mert nyilvánvaló, hogy ha a ház gazdája tudná, hogy melyik órában jön a tolvaj, fenn virrasztana, és nem hagyná, hogy betörjenek a házba. Legyetek tehát ti is készen, mert az Emberfia abban az órában jön el, amikor nem is gondoljátok.

1. Lectio – olvasás

1.1. Biblikus nézőpont

1.1.1. Görög szöveg szó szerinti fordítása

³⁷ ὥσπερ ἡ γὰρ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Ahogy ugyanis Noé napjai, úgy lesz az Emberfiának az eljövetele.

³⁸ ὥς γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἡγαμίζοντες, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσηλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν,

Amint ugyanis azokban a napokban az özönvíz előtt, ettek és ittak, nősültek és férjhez mentek, amely napig Noé bement a bárkába.

³⁹ καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕως ἧλθεν ὁ κατακλυσμός καὶ ἦρεν ἅπαντας, οὕτως ἔσται ἡ καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

És nem tudták (nem vették tudomásul), amíg el nem jött az özönvíz és valamennyit elsodorta, úgy lesz az Emberfiának az eljövetele is.

⁴⁰ τότε ἑξ ἑσονται ἐν τῷ ἀγρῷ, ἑῖς παραλαμβάνεται καὶ ἑῖς ἀφίεται.

Akkor ketten (két férfi) lesznek a mezőn, egy felvétetik, egy pedig ott hagyatik.

⁴¹ δύο ἀλήθουςαι ἐν τῷ μύλῳ, μία παραλαμβάνεται καὶ μία ἀφίεται.

Két órölő (nő) a kézimalomban, egy felvételik, egy pedig ott hagyatik.

⁴² γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε ποία ἡμέρα ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται.

Virrasszatok tehát, mert nem tudjátok, melyik napon jön el a ti uratok!

⁴³ ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης ποία φυλακῆ ὁ κλέπτῃς ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἴασεν διορυχθῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

Azt pedig tudjátok, hogy ha tudná a ház ura, melyik őrváltás idején jön a tolvaj, ébren lenne, és nem engedné, hogy betörjenek a házába.

⁴⁴ διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι, ὅτι ἡ 'οὐ δοκεῖτε ὥρα' ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Ezért legyetek ti is készen, mert amely órában nem gondoljátok, jön el az Emberfia.

1.1.2. Legfontosabb magyar fordítások

[Nova Vulgata](#)

[Szent István Társulat fordítása](#)

[Szent Jeromos Társaság fordítása](#)

[Békés Gellért - Dalos Patrik fordítása](#)

[Károli Gáspár revideált fordítása](#)

[Simon Tamás László fordítása](#)

³⁷sicut autem in diebus Noe ita erit et adventus Filii hominis

³⁷Az Emberfiának eljövetelekor úgy lesz, ahogy Noé napjaiban történt.

³⁷Mert mint Noé napjai, olyan lesz az Emberfiának eljövedele is.

³⁷Az Emberfiának eljövedelekor úgy lesz, mint Noé napjaiban történt.

³⁷A miképen pedig a Noé napjaiban vala, akképen lesz az ember Fiának eljövedele is.

³⁷Ahogy Noé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia eljövedele is.

³⁸sicut enim erant in diebus ante diluvium comedentes et bibentes nubentes et nuptum tradentes usque ad eum diem quo introivit in arcam Noe

³⁸A vízözön előtti napokban ettek-ittak, nősültek, férjhez mentek egészen addig, amíg Noé be nem ment a bárkába,

³⁸Mert amint a vízözön előtti napokban csak ettek és ittak, nősültek és férjhez mentek, egészen addig a napig, amelyen Noé bement a bárkába ^{Ter 7,7},

³⁸A vízözön előtti napokban ettek-ittak, nősültek és férjhez mentek mindaddig a napig, amíg Noé be nem ment a bárkába,

³⁸Mert a miképen az özönvíz előtt való napokban esznek és isznak vala, házasodnak és férjhez mennek vala, mind ama napig, a melyen Noé a bárkába méne.

³⁸Mert amint azokban a napokban az özönvíz előtt ettek, ittak, házasodtak és férjhez mentek egészen addig a napig, amelyiken Noé bement a bárkába,

³⁹et non cognoverunt donec venit diluvium et tulit omnes ita erit et adventus Filii hominis

³⁹s jött a vízözön, és el nem ragadta mindnyájukat. Ugyanígy lesz az Emberfiának megjelenésekor is.

³⁹és nem is sejtették, amíg el nem jött a vízözön és el nem ragadta mindnyájukat: így lesz az Emberfia eljövétele is.

³⁹és nem kaptak észbe, amíg el nem jött a vízözön s el nem sodorta valamennyit. ⁴⁰Ugyanígy lesz az Emberfiának eljövétele is.

³⁹És nem vesznek vala észre semmit, mígnem eljöve az özönvíz és mindnyájukat elragadá: akképen lesz az ember Fiának eljövétele is.

³⁹és semmit sem sejtettek, míg el nem jött az özönvíz, és mindnyájukat el nem sodorta, úgy lesz az Emberfia eljövétele is.

⁴⁰tunc duo erunt in agro unus adsumetur et unus relinquetur

⁴⁰Akkor, ha ketten lesznek a mezőn, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják.

⁴⁰Ha akkor ketten a szántóföldön lesznek, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják.

⁴⁰Akkor ketten lesznek a mezőn: az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják.

⁴⁰Akkor ketten lesznek a mezőn; az egyik felvétetik, a másik ott hagyatik.

⁴⁰Akkor ketten lesznek a mezőn. Az egyiket felveszik, a másikat otthagyják.

⁴¹duae molentes in mola una adsumetur et una relinquetur

⁴¹Ha két asszony őröl a malomban, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják.

⁴¹S ha két asszony őröl malommal, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják.

⁴¹Két asszony őröl egy malomban: az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják.

⁴¹Két asszony őröl a malomban; az egyik felvétetik, a másik ott hagyatik.

⁴¹Két asszony őröl kézimalommal. Az egyiket felveszik, a másikat otthagyják.

⁴²vigilate ergo quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit

⁴²Legyetek hát éberek, mert nem tudjátok, melyik órában jön el Uratok.

⁴²Legyetek tehát éberek, mert nem tudjátok, mely napon jön el Uratok.

⁴²Virrasszatok tehát, mert nem tudjátok, mely napon jön el uratok.

⁴²Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok, mely órában jő el a ti Uratok.

⁴²Virrasszatok hát, mert nem tudjátok, melyik napon jön el Uratok!

⁴³illud autem scitote quoniam sisciret pater familias qua hora furventus esset vigilaret utique et non sineret perfodiri domum suam

⁴³Gondoljátok erre: Ha a ház ura tudná, hogy melyik órában jön a tolvaj, bizonyára virrasztana, és nem engedné, hogy házába betörjön.

⁴³Azt pedig értsétek meg, hogy ha tudná a házigazda, melyik őrváltáskor jön a tolvaj, ébren volna és nem engedné betörni a házába.

⁴³Vegyétek tudomásul azt is: ha tudná a házigazda, mikor jön a tolvaj, bizonyára virrasztana s nem engedné betörni a házába.

⁴³Azt pedig jegyezzétek meg, hogy ha tudná a ház ura, hogy az éjszakának melyik szakában jó el a tolvaj: vigyázna, és nem engedné, hogy házába törjön.

⁴³Azt meg úgyis tudjátok, hogy ha tudná a ház ura, hogy melyik őrváltáskor jön a tolvaj, virrasztana, és nem hagyná, hogy betörjön a házba.

⁴⁴ideoque et vos estote parati quia qua nescitis hora Filius hominis venturus est

⁴⁴Legyetek hát készen, mert az Emberfia abban az órában jön el, amelyikben nem is gondoljátok!

⁴⁴Legyetek tehát készen ti is, mert amelyik órában nem gondoljátok, eljön az Emberfia.

⁴⁴Azért ti is álljatok készen, mert az Emberfia abban az órában jön, amikor nem is gondoljátok.

⁴⁴Azért legyetek készen ti is; mert a mely órában nem gondoljátok, abban jó el az embernek Fia.

⁴⁴Ezért ti is legyetek készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amikor nem is gondoljátok!

1.1.3. Szöveg behatárolása

Máté evangéliumának 28 fejezetéből a Mt 24.-ben található szakaszunk. Jézus bevonulása Jeruzsálembe már megtörtént a Mt 21. fejezetben. Ezt követően Jézus tanít, példabeszédeket mond egészen a Mt 26,1-ig. A Mt 24-25. fejezeteket szokták „nagy eszkatologikus beszéd”-nek is nevezni. Különlegessége ennek a két fejezetnek, hogy maga is Lectio Divinának tekinthető, minthogy zárásként megérkezik az egyéni cselekvés (irgalmasság) szintjére.

A Mt 23. fejezet végén, a 37-39 versekben Jézus figyelmezteti Jeruzsálemet és tanítványait, hogy attól a naptól fogva nem fogják látni őt második eljöveteleig. A Mt 24. fejezetben ez a beszélgetés folytatódik a templomból kijőve: tanítványai kérdezzétek második eljöveteleéről és a világ végéről. A Mt 24,3-tól az Olajfák hegyén leülve Jézus hosszan válaszol és beszél a jelekről, melyek megelőzik majd a világ végét.

A 15. verstől Jeruzsálem pusztulását jövendöli meg. A 23-28. versekben pedig újra felhívja tanítványai figyelmét az álmessiasokra. A 29-31. versekben a Megváltó megjelenéséről beszél, majd a fügefáról szóló hasonlatot mondja el. Szakaszunkban (Mt 24,37-44, a Szent István Társulat fordításában a 36. verstől) Jézus éberségre szólítja fel tanítványait. Végül a Mt 24. fejezet végén (Mt 24,45-51) ezen felszólításának jogosságát támasztja alá a hű szolga képével.

A Mt 25. fejezetben folytatja tanítását, és példabeszédeket mond, majd egy beszédet az utolsó ítéletről. A beszédek a Mt 26. fejezet 1. versével fejeződnek be: „Amikor Jézus ezeket a beszédeket befejezte, így szólt tanítványaihoz...”. Ezt követően a főpapok és írástudók elhatározzák Jézus halálát.

Szakaszunk tehát egy több fejezeten át tartó tanítássorozat része, melyet Jézus kizárólag tanítványainak címez az Olajfák hegyén.

Az Mt 24-25 és az 1 Tessz között számos párhuzam figyelhető meg.

1.1.4. Kontextuális – kánoni elemzés

Máté evangéliumán belüli párhuzamok

Mt 24,27 „Amint a villám napkeleten támad és napnyugatig látszik, olyan lesz az Emberfiának eljövetele is.”

Mt 25,13 „Legyetek hát éberek, mert nem tudjátok sem a napot, sem az órát.”

Szinoptikus párhuzamok

Mk 13,35.37 „Legyetek hát éberek! Nem tudjátok ugyanis, mikor érkezik meg a ház ura: lehet, hogy este, lehet, hogy éjfélkor vagy kakasszóra vagy reggel.” „Amit nektek mondok, mindenkinek mondom: Legyetek éberek!”

Mk 13,33 „Vigyázzatok, legyetek éberek, mert nem tudjátok, mikor jön el az idő.”

Lk 12,39-46 „Gondoljátok meg: ha tudná a házigazda, hogy melyik órában jön a tolvaj, nem engedné betörni házába. Legyetek ti is készen, mert olyan órában, amikor nem is gondoljátok, eljön az Emberfia.” Péter megkérdezte: „Uram, ezt a példabeszédet csak nekünk mondod, vagy mindenkinek?” Az Úr így válaszolt: „Ki a hű és okos sáfár, akit ura szolgálói fölé rendelt, hogy ha eljön az ideje, kiadja részüket az élelemből? Boldog az a szolga, ha megérkeztek ura ilyen munkában találja. Mondom nektek, hogy minden vagyonát rábízza. De ha a szolga azt mondja magában: Uram csak sokára tér vissza – és elkezd verni a többi szolgát és szolgálót, eszik-iszik meg részegeskedik – akkor ennek a szolgának az ura olyan napon érkezik meg, amikor nem várja, és olyan órában, amikor nem gondolja. Kegyetlenül megbünteti, és a hűtlenek sorsára juttatja.”

Lk 17,26-27.30 „És mint Noé korában történt, úgy lesz az Emberfiának idejében is. Ettek, ittak, házasodtak, férjhez mentek egészen addig a napig, amíg Noé be nem szállt a bárkába. Akkor jött a vízözön, és mind elpusztította őket.” „Ugyanez fog bekövetkezni azon a napon, amelyen az Emberfia megjelenik.”

Lk 17,34-35 „Mondom nektek, azon az éjszakán ketten lesznek egy ágyban. Az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják. Két asszony fog együtt örölni, az egyiket fölveszik, a másikat otthagyják.”

Lk 21,36 „Virrasszatok hát és imádkozzatok szüntelenül, hogy megmeneküljétek attól, ami majd bekövetkezik és megállhatatok az Emberfiának színe előtt.”

Kánoni elemzés (párhuzamok a Szentírás más könyveiben)

Ter 6,9.11-13 „Noénak ez a története: Noé igaz ember volt, kifogástalanul élt kortársai között. Noé Isten színe előtt járt.”
„A föld azonban romlott volt Isten színe előtt, s a föld tele volt erőszakkal. Isten látta a földet: romlott volt, mert minden lény a rossz útjára tért. Isten így szólt Noéhoz: „Elhatároztam, hogy elpusztítok minden lényt a földön, mivel a föld az emberek miatt megtelt gonoszsággal.”

Ter 7,11-23 „Noé 600. évében, a második hónap 17. napján, ezen a napon megnyíltak a nagy mélységek forrásai és megeredtek az ég csatornái. Az eső negyven nap és negyven éjjel zuhogott a földre. Ezen a napon Noé és fiai, Szem, Kám és Jáfet Noé feleségével és fiainak három feleségével együtt beszálltak a bárkába, s velük minden fajtájú vadállat, minden fajtájú háziállat, mindenféle földi csúszómászó és mindenféle madár és szárnyas. Minden lény, ami lélegzik, párosával ment Noéhoz a bárkába. Minden lényből egy hím és egy nőstény ment, ahogy Isten megparancsolta. Az Úr bezárta mögötte az ajtót. Ezután negyven napig ömlött az eső a földre. A víz megdagadt és fölemelte a bárkát úgy, hogy a föld felett úszott. Az ár elhatalmasodott, és erősen megduzzadt a föld felett, a bárka azonban a vízen úszott. A víz még magasabb lett a földön, annyira, hogy az ég alatt minden magas hegyet

elborított. Tizenöt könyöknyivel múlta felül a víz őket, annyival emelkedett a hegyek fölé. Így minden élőlény elpusztult, amely a földön mozgott: madarak, háziállatok, vadállatok, mindenféle földi csúszómászó és minden ember. Minden, ami lélegzett, ami a szárazföldön élt, elpusztult. Így törölt el (Isten) minden élőlényt a földön: az embertől az állatig, a csúszómászókig és az égi madarakig. Mind eltörölte őket a földről.”

Iz 54,9 „Úgy vagyok most, mint Noé napjaiban, amikor megesküdtem, hogy Noé vízözöne nem borítja el többé a földet. Így esküszöm, hogy többé nem haragszom rád, és nem is fenyítelek meg.”

ApCsel 1,7 „Nem tartozik rátok – felelte –, hogy ismerjétek az időpontokat és a körülményeket. Ezeket az Atya szabta meg saját hatalmában.”

1 Kor 15,23 „Mindenki, amikor sorra kerül: először Krisztus, majd az ő eljövetelekor mindnyájan, akik Krisztushoz tartoznak.”

1 Tesz 2,19 „Hiszen ki volna reményünk, örömünk és dicsekvésünk tárgya Urunk, Jézus Krisztus előtt, eljövetele napján, ha nem ti?”

1 Tesz 3,13 „Tegye állhatatossá szíveteket, hogy feddhetetlen szentségben állhassatok Istenünk és Atyánk elé, amikor a mi Urunk, Jézus majd eljön, összes szentjének kíséretében!”

1 Tesz 4,15 „Az Úr tanítása alapján ugyanis ezt mondjuk nektek: Mi élők, akik az Úr eljöveteléig megmaradunk, nem előzzük meg az elhunytakat.”

1 Tesz 5,1-6 „Ami az időt és az órát illeti, testvérek, arról nem szükséges írnom. Magatok is pontosan tudjátok, hogy az Úr napja úgy érkezik el, mint éjjel a tolvaj. Amikor azt mondogatják: „Béke és biztonság”, akkor éri őket hirtelen a pusztulás, akárcsak a várandós asszonyt a fájdalom, és nem lesz menekvés számukra. De ti, testvérek, nem jártok sötétségben, hogy az a nap tolvaj módjára lepjen meg benneteket. Hiszen mindnyájan a világosság és a nappal fiai vagytok. Nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé. Ne aludjunk hát, mint a többiek, hanem legyünk éberek és józanok.”

1 Tesz 5,23 „A békesség Istene szenteljen meg benneteket, hogy tökéletesek legyetek. Őrizze meg szellemeteket, lelketeket és testeteket feddhetetlenül Urunk, Jézus Krisztus eljöveteleig.”

2 Tesz 2,1.8 „Van még egy kérésünk: Urunk, Jézus Krisztus eljövetele és vele való egyesülésünket illetően ne veszítsétek el rögtön józanságotokat,” „Akkor majd megjelenik a gonosz, de Urunk, Jézus elsöpri szája leheletével, és megsemmisíti jöveteleének tündöklésével.”

Jak 5,7-8 „Legyetek hát türelemmel, testvérek, az Úr eljöveteleig! Lám, a földműves türelemmel vár a föld drága termésére, míg a korai és a késői eső meg nem érkezik. Legyetek türelemmel ti is, erősítsétek meg szíveteket, mert az Úr eljöveteleének ideje közel van!”

2 Pt 2,5 „...és a régi világnak sem kegyelmezett, hanem csak Noét, az igazság hírnökét mentette meg nyolcadmagával, amikor az istentelen világra rázúdította a vízözönt”

2 Pt 3,4-6 „és azt mondják: „No, hol van (Krisztus) megígért eljövetele? Amióta atyáink meghaltak, minden marad úgy, ahogy a teremtés kezdetétől volt. De ezek szándékosan tagadják maguk előtt, hogy az ég ősidőktől fogva volt, és a föld is azóta, hogy Isten szavára a vízből és a víz által létrejött. Így pusztult el vízözönnel az akkori világ is.”

2 Pt 3,10.12 „Mint a tolvaj, úgy jön el az Úr napja. Ezen a napon az egek nagy robajjal elmúlnak, az elemek a tűz hevétől felbomlanak, a föld és ami rajta van, elenyészik.” „hiszen várjátok és siettetitek Isten napjának eljövételét, amikor is az egek lángba borulnak és felbomlanak, az elemek a tűz hevétől megolvadnak.”

Jel 3,3 „Emlékezzél, hogyan kaptad és hallottad; tarts ki mellette, és térj meg! Ha nem vigyázol, úgy érkezem, mint a tolvaj, és nem tudod, melyik órában leplek meg!”

Jel 16,15 „Íme, úgy jövök, mint tolvaj. Boldog, aki virraszt és vigyáz ruhájára, hogy ne járjon mezítelenül és ne lássák szégyenét.”

1.1.5. Szó szerinti értelmezés

Az evangélista egyrészt azt a bizonyosságot akarja kifejezni, hogy az Úr el fog jönni dicsőségesen (Mt 28,37.40), amit a fejezet előző verseiben is már többször hangsúlyozott (Mt 28,27.29-31).

Másrészt viszont ennek az eljövételnek az időpontját csak az Atya ismeri (Mt 28,36). A Noé történetére való ószövetségi utalás (Mt 28,37-39), a mezőn dolgozó két férfi, illetve a

malomban örölő két nő epizódja (Mt 28,40-41) és a tolvajról szóló rövid elbeszélés (Mt 28,43) segítségével Máté arra hívja fel a figyelmet, hogy az Úr érkezése hirtelen, előre nem kiszámítható módon fog bekövetkezni.

Éppen ezért virrasztásra, állandó készenlétre biztatja olvasóit, és minden kor keresztény emberét.

1.1.6. Kulcsszavak elemzés

ἡ παρουσία {*hé párusziá*} (Mt 24,37)

Az „ott van/jelen van” kifejezésből származik. Az ottléthez, a jelenléthez kapcsolódik az eljövétel, a megérkezés jelentés. Az Ószövetségben (a Septuagintában) nem fordul elő ez a kifejezés, ami viszont az Újszövetségben gyakran az Úrra vonatkozik: az ő eljövetelét, érkezését jelenti, ami a jelenlétéhez kötődik (pl. Mt 24,3.27.37.39; 1Kor 15,23; 1Tessz 2,19; 3,13; 4,15; 5,23; 2Tessz 2,1; Jak 5,7-8; 1Jn 2,28).

ἡ κιβωτός {*hé kibótosz*} (Mt 24,38)

A szó nemcsak a fából készült „bárkát” (Ter 7,7), hanem a „szövetség-ládát” is jelöli (Kiv 25,10; Zsid 9,4; Jel 11,19). A bárka és a láda tehát az Úrral való szövetségkötés szimbóluma. Ahogy az Úrral való szövetséget megtartotta az igaz Noé (Ter 6,9), s ezáltal megmenekült a vízözöntől, úgy mindazoknak, akik megőrzik az Istennel kötött szövetséget - amely Jézus Krisztusban teljesedik be -, és aszerint élnek, nem kell tartaniuk az Úr Jézus második eljövetelétől.

Γρηγορεῖτε {grégorejte} (Mt 24,42) „ébernek lenni, ébren lenni, virrasztani”

Az újszövetségi kánonban itt fordul elő először ez a kifejezés, ami az evangéliumokban mindig Jézus beszédeiben jelenik meg (Mt 24,42-43; 25,13; 26,38.40-41; Mk 13,34-35.37; 14,34.37-38; Lk 12,37). Tehát az Úr számára fontos szóról van szó! A kifejezés utolsó újszövetségi előfordulásához pedig egy boldogság-mondás kapcsolódik (Jel 16,15). A virrasztó ember jutalma tehát a boldogság! A felszólító mód (imperativus praesens) pedig olyan cselekvést jelöl, ami folyamatos, amit mindig tenni kell. Vagyis az a virrasztás, amire Jézus hívja a hallgatóit, állandó kell, hogy legyen. (Ez a forma jelenik meg a „legyetek készen” (Mt 24,44) szókapcsolatban is: vagyis mindig készen kell állnunk!)

Γίνεσθε ἔτοιμοι ... [ez a kifejezés színezéssel ki lett emelve a 44. versben, viszont nincs hozzá kommentár]

2. Meditáció – elmélkedés

2.1. Patrisztikus nézőpont

2.1.1. „A Biblia és az Atyák” c. könyv alapján

Igný Gueric ciszterci apát: III. serm. 1-2.

Semmi sem bizonyosabb mint az, hogy Ő eljön és semmi sem bizonytalanabb, mint az, hogy mikor jön el. Milyen szép, testvérek, és milyen boldogság, nem csak az, hogy biztosak maradunk a halállal szemben, hanem azonkívül dicsőséggel győzdelmeskedünk a lelkiismeret tanúságtétele által;... megnyitni örömmel az ajtót a Bírónak, aki jön és kopog.

A Bölcs tanácsa szerint: légy készen befejezni minden jó művet és ne legyél kevésbé készen elviselni valami rosszat (Sir 18,19-29).

A Zsoltáros szerint: *„és ha találsz bennem hazugságot, amiről nem tudok, távolítsd el és légy irgalmas hozzám, Törvényeddel vezess az örök élet útján“* (Zsolt 138, 24.), mivel Krisztus, aki az út annak, aki jár és az örökkévalóság annak, aki megérkezik, a tiszta út, a boldog lak.

2.1.2. Catena Aurea

Ennek a szakasznak a legfontosabb témája a patrisztikus teológiában az idők ismeretének kérdése, amit jellemzően allegórikus olvasatban tárgyalnak az egyházatyák. A legfontosabb kérdés abból fakad, hogy néhány kódexben szerepel a *„Fiú sem“* kifejezés (bár valószínű, hogy ez csak későbbi betoldás), vagyis, hogy nem csak az angyalok nem ismerik azt a bizonyos órát és napot, hanem a Fiú sem. *Ez vajon azt jelenti, hogy a Fiúnak mégsem adott át mindent az Atya?* Ez arianizmushoz vezetne. Szent Jeromos szerint A Lk 10,22 és az ApCsel 1,7 szerint Jézus mindent tudott, amit az Atya is, de nem tudatja az apostolokkal ezt a pontos időt, hogy ezáltal úgy éljenek, mintha azon a napon ítélnék meg őket. Hasonlóképpen van ez Jeromos szerint a Ter 22,12-ben is, amikor Isten arra kéri Ábrahámot, hogy áldozza fel Izsákot; így lett Ábrahám és Jahve kapcsolata még szorosabb, és így értette meg Ábrahám még inkább Jahve akaratát. Origenész ezt a problémát az *„ismerni“* szó elemzésével magyarázza: ezt

a szót a Szentírás sajátos értelemben használja, mint például amikor Szent Pál a 2Kor 5,21-ben azt írja, hogy az Üdvözítő nem ismerte a bűnt, vagyis nem vétkezett.

Aranyszájú Szent János szerint más oka van annak, hogy Jézus nem adta az apostolok tudtára a végidőt, amit ebben a szakaszban Jézus maga fejt ki: *Ugyanúgy lesz a végidőkben, mint Noé idejében*. Vagyis váratlanul érkezik, amikor az emberek leginkább elbizakodottak. A „*vízözön előtti napokban ettek és ittak*” kifejezés Rabanus szerint itt nem a manicheista értelemben szerepel (ti. hogy a házasságot és az étkezést elítélje), hanem azért emeli ki Jézus az emberi életnek ezt a két fontos momentumát, hogy felszólaljon a mértéktelenség ellen.

Végül a Mt 24,40-41 kapcsán Hilarius szerint itt a hívők és a hitetlenek szétválasztásáról van szó; Jeromos szerint viszont a malomban őrlő két asszony a zsinagógákat és az Egyházat jelöli. Remigius véleménye szerint a szakaszban szereplő mező, malom és az itt nem tárgyalt ágy (vö. Lk 17,34) az Egyház három rendjét jelképezi: a mező az igehirdetőket, a malom a házaspapokat, az ágy a szüzességet fogadottakat jelenti.

2.2. Tanítóhivatali nézőpont

2.2.1. Katolikus Egyház Katekizmusa

671 Krisztus országa azonban, mely az Egyházban már jelen van, még nem teljesedett be "hatalommal és nagy dicsőséggel" (Lk 21,27) (Vö. Mt 25,31) a Király eljövetelével a földre (nehezen kivehető a mondat értelme így!). Az Országot a

gonosz hatalmak még támadják (Vö. 2Tessz 2,7), jóllehet gyökerében Krisztus húsvétja már legyőzte őket. Amíg minden alá nem vették neki (Vö. 1Kor 15,28), "amíg nem lesz új ég és új föld, melyekben igazságosság lakik, addig a zárándok Egyház szentségeiben és intézményeiben, melyek ehhez a történelmi időhöz tartoznak, ennek a világnak alakját hordozza, mely elmúlik, és maga is ott él a teremtett dolgok között, melyek mindmáig sóhajtoznak és vajúdnak, és várják Isten fiainak megnyilvánulását". (II. Vatikáni Zsinat: Lumen Gentium dogmatikus konstitúció, 48.) Ezért **imádkoznak a keresztények, főképpen a szentmisében** (Vö. 1Kor 11,26), **sürgetvén Krisztus visszatérését** (Vö. 2Pt 3,11-12), **mondván: "Jöjj el, Urunk!"** (Jel 22,20) (Vö. 1Kor 16,22; Jel 22,17).

672 Krisztus mennybemenetele előtt megmondta, hogy **még nem jött el az Izrael által várt messiási ország dicsőséges megalapításának ideje** (Vö. ApCsel 1,6-7), **melynek az összes emberek számára meg kell hoznia a próféták szerint** (Vö. Iz 11,1-9) **az igazságosság, a szeretet és a béke végső rendjét**. A mostani idő az Úr szerint a Lélek és a tanúságtétel ideje (Vö. ApCsel 1,8), de olyan idő is, melyet a közelgő "szorongatás" (Vö. 1Kor 7,26) és az Egyházat nem kímélő (Vö. 1Pt 4,17) gonosztól való próbatétel határoz meg (Vö. Ef 5,16), és bevezeti az utolsó napok harcát (Vö. 1Jn 2,18;4,3;1Tim 4,1). A várakozás és a virrasztás ideje (Vö. Mt 25,1-13; Mk 13,33.37).

673 **A mennybemenetel óta Krisztus dicsőséges eljövetele a küszöbön áll** (Vö. Jel 22,20), **de "nem ránk tartozik ismerni az időket és a pillanatokot, melyeket az Atya a maga hatalmában elhatározott"** (ApCsel 1,7) (Vö. Mk 13,32). Ez az eszkatologikus

esemény bármely pillanatban beteljesedhet (Vö. Mt 24,44; 1Tessz 5,2), jöllehet mind az eseményt, mind az azt megelőző végső megpróbáltatást valami "késlelteti" (Vö. 2Tessz 2,3-12).

674 A Messiás dicsőséges eljövetele a történelem bármely pillanatában attól függ (Vö. Róm 11,31), hogy elismeri-e Őt "egész Izrael" (Vö. Róm 11,26; Mt 23,39), melynek egy része megátalkodott (Vö. Róm 11,25) a "hitetlenségben" (Róm 11,20) Jézussal kapcsolatban. Szent Péter mondja pünkösöd után a jeruzsálemi zsidóknak: **"Tartsatok tehát bűnbánatot és térjete meg, hogy eltöröltessenek bűneitek, hogy eljőjön az Úr színe előtt a megbékélés ideje, és Isten elküldje Őt, aki számotokra Krisztussá rendeltetett, Jézust, akit az égnek kellett befogadnia egészen a nagy megújulás napjáig, amit Isten megmondott szent prófétái ajka által"** (ApCsel 3,19-21). És Pál visszhangozza: "Ha már elvetésük megbékélése a világnak, mi más lesz a fölvetelük, mint élet a halálból" (Róm 11,15). A zsidók összességének belépése (Vö. Róm 11,12) a messiási üdvösségbe az összes pogányok után (Vö. Róm 11,25; Lk 21,24) valósítja meg Isten népe számára "Krisztus teljességét" (Ef 4,13), amelyben "Isten lesz minden mindenben" (1Kor 15,28).

675 Krisztus eljövetele előtt az Egyháznak át kell mennie egy **utolsó próbatételen, mely sokak hitét meg fogja ingatni** (Vö. Lk 18,8; Mt 24,12). Az üldözés, mely kíséri az Egyház földi zarándokútját (Vö. Lk 21,12; Jn 15,19-20), fölfedi a "gonoszság misztériumát" egy vallási megtévesztés formájában, mely az embereknek problémáik látszólagos megoldását kínálja föl cserében azért, hogy elpártolnak az igazságtól. A legnagyobb

vallási megtévesztés az Antikrisztusé, azaz egy ál-messianizmusé, amelyben az ember önmagát dicsőíti Isten és az Ő testben eljött Messiása helyett (Vö. 2Tessz 2,4-12; 1Tessz 5,2-3; 2Jn 7; 1Jn 2,18.22).

2730 Pozitívan nézve a birtokolni és uralkodni vágyásunk elleni küzdelem virrasztás, a szív ébersége. **Amikor Jézus a virrasztásra buzdít, az mindig Órá vonatkozik, az Ő eljövetelére, az utolsó napra és minden áldott napra: a "mai napra".** A vőlegény éjfélkor érkezik: a fény, amelynek nem szabad kialudnia, a hit fénye: "Rólad mondta a szívem: »Keressétek az én arcomat!«" (Zsolt 27,8).

2.2.2. Pápai gondolatok

Boldog VI. Pál pápa: Evangélii Nuntiandi apostoli buzdítás 8.

Az evangélium hirdetőjeként Krisztus elsősorban az „Országot” hirdeti, azaz az Isten Országát, amelyet olyannyira fontosnak tekint, hogy ami rajta kívül esik, az csupán a „többi”, amelyet hozzáadnak (vö.Mt 6,33). Az Isten Országa tehát a legfőbb; minden egyebet ehhez kell mérni. Sokféle formában érzékelteti, mily boldogság az Isten Országához tartozni, de ennek a boldogságnak különös útjai vannak: olyanok, amelyeket a világ megvet (vö. Mt 5,3-12). Leírja ennek az Orzágnak követelményeit, – úgy mondhatni *magna chartáját* (vö. Mt 5-7), beszél az Isten Országának hírnökeiről (vö. Mt 10), titkairól (vö. Mt 13), „kicsinyeiről” (vö. Mt 18). Szól arról, hogy akik az Isten Országának eljövetelét várják,

azoknak virrasztaniuk kell és hűségeseknek kell lenniük (vö. Mt 24-25).

2.3.Liturgikus nézőpont

Evangéliumi szakasz kapcsolódási pontjai a szentmise szertartásának szövegeivel

Az **evangéliumi szakasz** (Mt 24,37-44) az eljövendő ítéletet, s ehhez kötődően az ébrenlét, a virrasztás fontosságát emeli ki, a folyamatos készenlétet az Úr érkezésére. A parúzia-várás advent alaptónusa a december 16-ig tartó első szakaszában (vö. Éneklő Egyház, nr. 13). Ez a gall hagyományhoz köthető, ami kiemelt bűnbánati-készületi időnek tekintette adventet. A megtestesülés, születés „adventje” a római hagyományban erősebb, s napjainkban a december 17–24. időszakban kerül előtérbe. Ez magyarázza az ószövetségi olvasmányok kiválasztását is, a két fő tengely mentén.

Az utolsó idők közeledtét hirdeti az **olvasmány** is (Iz 2,1-5): „Az utolsó időkben az Úr házának hegye szilárdan áll majd”(Iz 2,2). Az ítélet itt is megjelenik: az Úr szolgáltat majd igazságot. Ugyanakkor az olvasmány kiegészíti, és némileg ellensúlyozza, reménnyel tölti meg az evangéliumi szakasz figyelmeztető sorait. Az izajási prófécia ugyanis az eljövendő idők békéjét mutatja be, melyben nem lesz többé háborúskodás, s az Úr világossága fog győzedelmeskedni. Ezt a békét tükrözi a **válaszos zsoltár** szövege is (Zsolt 121,1-2.3-4a.4b-5.6-7.8-9 7b. tónus). Szintén a reményt és a bizalmat

fejezi ki a **kezdőéneket** a Zsoltárok könyvéből (Zsolt 24,1-3): „hiszen aki benned bíz, meg nem szégyenül”.

Az evangéliummal nagymértékben egybecseng a **szentlecke** üzenete (Róm 13,11-14): a rómaiakhoz írt levél arra buzdít, „itt az óra, hogy fölédjünk álunkból!” (Róm 13,11). Ezt a mondanivalót erősíti az **evangélium** felszólítása: „Virrasszatok tehát, mert nem tudhatjátok, mely napon jön el a ti Uratok!” (Mt 24,42), illetve „Legyetek tehát ti is készen, mert az Emberfia abban az órában jön el, amikor nem is gondoljátok” (Mt 24,44). A **szentlecke** hozzáteszi azt is, hogy „éljünk becsületesen”, testi fegyelemben, s nem a bűnös vágyak szerint (Róm 13,13). Ezzel gyakorlati útmutatással egészíti ki az evangélium figyelmeztetését.

A **kezdő könyörgés** szintén az evangélium üzenetéhez – a készülés és a közelgő ítélet gondolatához – kapcsolódik: „Mindenható, örök Isten, önts híved szívébe szent elhatározást, hogy jótettekkel siessünk a közelgő Krisztus elé, ő pedig egykor jobbjára állítson minket országában, és mindnyájan együtt örvendjünk a boldog örökkévalóságban”. A mennybéli jutalom vágyának ad hangot a **felajánló könyörgés** („...hogyan buzgó lélekkel bemutatott áldozatunk nyerjen örök jutalmat a mennyben”).

Az **egyetemes könyörgések** közül az első és az ötödik kifejezetten kapcsolódik az evangéliumhoz – mindkettő a számadás napjához kötődik: „Add Urunk, hogy mindig készen legyünk eljöveteled napjára!”, illetve „Irgalmaz, Urunk mindazoknak, akiket készületlenül ért a számadásra hívó szavad!”. Az **I. adventi prefáció** szavai szintén az Úr

közeledtét jelzik, a második eljövétel napját: „amikor dicsőséges fényben újra eljön...”.

Az adventben adható **ünnepélyes áldás** pedig összefoglalja a szentmisén elhangzottakat, megemlítve a Megváltó testben való eljövetelét, s – ahogyan az evangélium is – második eljövételre, és az ezt megelőző készenléti állapotra, a hitben való állhatatosságra irányítja a figyelmet:

„A mindenható és irgalmas Isten, akinek egyszülött Fiáról hittel valljátok, hogy eljött közénk, és várjátok, hogy újra eljön az idők végén, szenteljen meg titeket eljövetelének fényességével,
és árássa rátok gazdagon áldását!

H.: Ámen.

Adja meg nektek, hogy a földi élet küzdelmei között állhatatosak maradjatok a hitben, örvendezők a reménységben és tevékenyek a szeretetben.

H.: Ámen.

Ti, akik most Megváltónk test szerinti eljövetelének szívből örvendeztek, dicsőséges második eljövetele idején nyerjétek el tőle

az örök élet bőséges jutalmát!

H.: Ámen.

Áldjon meg benneteket a mindenható Isten: az Atya, a Fiú † és a Szentlélek.

H.: Ámen.”

2.4.Pedagógiai nézőpont:

2.4.1. Tantörténet

Valamikor a karácsony előtti utolsó napon a szupermarketbe siettem megvenni a maradék ajándékokat, amiket korábban nem tudtam. Amikor megláttam a sok embert, panaszkodni kezdtem magamban: „Egy örökkévalóságig fogok itt rostokolni, és még annyi más helyre kell mennem.” „Karácsony kezd egyre idegesítőbbé válni minden egyes évvel. Mennyire szeretnék csak lefeküdni és átaludni az egészet.”

Végül is át tudtam magam fúrni a játékosztályra, és el is kezdtem mérgelődni az áron, azon tűnődve, hogy a gyerekek tényleg játszani is fognak ezekkel a drága játékokkal? Amíg nézelődtem a játékosztályon, észrevettem egy kislányt, aki olyan öt éves lehetett, egy babát szorítva a mellkasához. Csak a haját simogatta a babának, és olyan szomorúan nézett.

Aztán a kislány odafordult a mellette álló idős hölgyhöz: „Nagyi, biztos vagy benne, hogy nincs elég pénzem, hogy megvegyem ezt a babát?” Az idős hölgy ezt felelte: „Tudod te is: nincs elég pénzed, hogy megvedd ezt a babát, kedveském.” Aztán megkérte a fiút, hogy várjon még itt öt percet, amíg elmegy szétnézni. Hamar el is ment. A kislánynak még mindig a kezében volt a baba.

Végül elindultam felé, és megkérdeztem tőle, kinek szeretné adni ezt a babát? „Ezt a babát szerette a húgom leginkább és ezt akarta a legjobban most karácsonyra. Nagyon

biztos volt benne, hogy a Mikulás elhozza neki.” Azt válaszoltam, hogy talán a Mikulás tényleg el is viszi neki, de a kisfiú sajnálkozva válaszolt.

„Nem, a Mikulás nem viheti oda neki, ahol most van. Oda kell ahhoz adnom anyukámnak, és így Ő odaadhatja a Húgócskámnak, amikor odamegy.” A szemei olyan szomorúak voltak, amikor ezt mondta. „A Húgom Istenhez ment, hogy vele legyen. Apa azt mondja, hogy Anya is el fog menni Istenhez hamarosan, úgyhogy azt gondoltam, el tudná így vinni a Húgomhoz.” Megkértem a kisfiút, hogy várjon meg, míg visszajövök az üzletből.

Ezután mutatott egy nagyon kedves kis fotót magáról, amelyen éppen nevetett. Aztán azt mondta nekem: „És még azt is akarom, hogy Anya elvigye neki ezt a képet is, így soha nem fog engem elfelejteni.” „Szeretem anyukámat, és azt kívánom, bárcsak ne kellene elhagynia engem, de Apa azt mondja, hogy el kell mennie, hogy a Húgommal legyen.” Aztán ismét a babára nézett szomorú szemeivel, nagyon csendesen.

Gyorsan a pénztárcámhoz nyúltam, és kivettem belőle pár papírpénzt és megkérdeztem a fiút: „Mi lenne, ha megszámolnánk a pénzed, hátha mégis elég?” „Oké” - mondta. „Remélem, van elég.” Én hozzáadtam némi pénzt a fiúéhoz, anélkül, hogy látta volna, majd elkezdtük a számolást. Elég pénz volt a babára, még egy kicsivel több is.

A fiú ezt mondta: „Köszönöm, Istenem, hogy adtál elég pénzt.” Aztán rám nézett és hozzátette: „Megkértem tegnap Istent mielőtt lefeküdtem aludni, hogy segítsen, legyen elég

pénzem, hogy megvehessem ezt a babát, így anyukám neki tudná adni a húgomnak. Meghallgatott! Még szerettem volna annyi pénzt is, hogy vehessek egy szál fehér rózsát anyukámnak, de azért ezt már nem mertem kérni Istentől. De mégis adott nekem eleget, hogy megvehessem a babát és a fehér rózsát. Tudod, anyukám szereti a fehér rózsát.”

Pár perc múlva az idős hölgy visszajött, majd távoztak. Teljesen más hangulatban fejeztem be a bevásárlást, mint ahogy elkezdtem!

(Folytatás: <http://www.keresztenymagyarorszag.hu/forum/72>)

2.4.2. Evangélium témáját feldolgozó versek

Túrmezei Erzsébet: Krisztusra várunk

Némák a titkok. Nem válaszolnak.
Rejtő ködükbe szemünk nem láthat...
de elültetjük kis almafánkat,
bízva, hogy kihajt,
gyümölcsöt terem.
Titok a jövő.
Sürget a jelen.
Nem tudjuk, mi jön: titok a holnap.
Némák a titkok. Nem válaszolnak.
De a ma int, hogy híven szolgáljunk,
mert tudjuk, Ki jön:
Krisztusra várunk.

*Ha hirtelen jön, ha észrevétlen,
munkába leljen, ne resten, tétlen!
Testvérek terhét vállalja vállunk!
Mert tudjuk, Ki jön:
Krisztusra várunk.*

R. Lukátsi Vilma – Végtelen Adventek

Majd, ha elmúlik az ünnep, a karácsony,
S elalszik a gyertya a zöld fenyőágon...
Vajon... kialszik-e a fény a szemedben?
Ádventi nép! Vársz-e, élsz-e reményedben?
A Messiás eljött, de nem úgy, mint várták,
Nem fogadták be Őt, tagadták, utálták,
Hiszen királyt vártak, hatalmi jelt, pálcát,
Meg akarták mérni Isten igazságát,
És nem értették Isten Golgotáját...
És nem értették meg Isten Történelmét.
És nem értették meg Irgalmát, kegyelmét.
Azt, hogy az öröktől fogva élő Ige
Alázatosan jött le szolgálni ide.
S végigjárta minden lépését az útnak...
A próféciák is mind-mind ide futnak –
De itt van kezdete már a másik útnak.
Később megértették, s szerte a világon,
Évente új várás indul, új karácsony.

Aztán... ahogy elmúlt a várásnak vége,
Indulunk ismét a köznapok elébe...
A Messiás eljön, de nem úgy, mint várják,
De aki megérti Isten Golgotáját,
Annak ádventje nem „karácsonyi ádvent.”
Mert tudja, visszajő onnan, ahová ment!
És amikor zsendül a fügefa virág:
A KEGYELEM betelt, s eljő az IGAZSÁG!
Ádventi nép! Ma már az örömhír csendül,
Emeld fel szemedet: a fügefa zsendül.
Vedd füledbe szavát, ígéretét zengőn;
Várd igaz ádventtel: eljön, eljön, eljön!

Szerző: F. J. Garlock Ford.: Mikes Attila

Eljön az Úr nagyon hamar,
Várd őt híven éjjel, nappal.
Minden órán imádkozzál,
Légy erős, tarts ki még, hogy megállj!
Közel az Úr, már nincsen sok idő,
Talán ma még megváltóm visszajő.
Közel az Úr, az égi nagy király.
Hűséges légy, türelemmel, virrasztva várj!

Hogy mikor jó, én nem tudom,
De életem reá bízom.
Felhők között, ha megjelen,
Urammal leszek én szüntelen.
Közel az Úr...

2.4.3. Evangéliumhoz kapcsolódó játék, feladványok

Ajánlás oka:

„Két asszony őröl kézi malommal, az egyik felvételik, a másik otthagyatik.” (Mt 24,41) „Azért legyetek készen ti is, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok.” (Mt 24,44)

Számomra az evangélium üzenete a készenlétet és az Úrban való bizalmat hirdeti. Bármilyen veszéllyel is állok szemben, higgyek és bízzak abban, hogy Ő megtart, és nem hagy a földre hullani. Ezért választottam ezt a bizalomjátékot.

Bizalomjáték: szorosan egymás mellé állva kört alkotunk. Mindenki támaszban áll, a kezek mellmagasságban. A csoport egyik tagja a kör közepére áll. Behunyt szemmel, merev testtel kell dőlnie valamelyik irányba. A körben állók megfogják és visszahelyezik középre / és nem lökik!/, s továbbdől másfelé. A játékhoz nagy „adag” bizalom, hasonló mértékű felelősségtudat szükséges. Végig kell játszani, mindenki kerüljön a kör közepére/ kényszeríteni, természetesen, nem szabad/.

Templomi feladat „A” év, Advent 1. Vasárnapja (Mt 24,44)

„Legyetek tehát ti is készen, mert az Emberfia abban az órában jön el, amikor nem is gondoljátok.” (Mt 24,43-44)

Mi lehet kedvesebb az Úr Jézusnak, mint egy olyan házba érkezni, amelynek falait csupa jócselekedet tartja össze! Készíts adventi jócselekedet betlehemet Jézusnak.

Mindennapra írd be egy nevet, akire; - vagy egy jócselekedetet, - amire különösen is figyelni fogsz az adott napon. Pl. Advent 1. vasárnapján a pap bácsinak segíték fegyelmezni a ministránsokat; vagy vállalok egy templomi szolgálatot. Hétfőn előre engedem a lányokat az ajtón. Kedden a legjobb barátomnak fogok valamivel kedveskedni! stb.

A tetőt Neked kell elrendezned. Hány napot kell még várni karácsonyig? Húzz be annyi vonalat, ahányat még aludnod kell az Úr Jézus születésnapjáig. Ezeket a napokat se felejtse el jócselekedettel megtölteni, hiszen már nagyon közel van Jézus születésnapja.

Karácsony napja
December 24. - December 25.
Advent 4. Vasárnapja

	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat
Advent 3. Vasárnapja						
Advent 2. Vasárnapja						
Advent 1. Vasárnapja						

2.4.4. Evangélium témáját feldolgozó

fejlesztőpedagógiai foglalkozás

„Mert nyilvánvaló, hogy ha a ház gazdája tudná, hogy melyik órában jön a tolvaj, fenn virrasztana, és nem hagyná, hogy betörjenek a házba. Legyetek tehát ti is készen, mert az Emberfia abban az órában jön el, amikor nem is gondoljátok.” (Mt 24,43-44)

„Meglepődés”

Feladat leírása:

A tetszőleges párok szembe állnak egymással, és így két kört alkotunk. A belső kör 3 lépést tesz előre, a külső kör mozdulatlan marad, csak az előtte álló párjának a sarkát nézheti, és nem tekinthet fel. A belső körből kijelölünk egy embert. Akire rákacsint a belső körből, annak úgy kell kiugrania a helyéről, hogy a mögötte álló párja ne tudja elérni. Ha ez sikerült, a „szökevény” lesz az új kacsintó, és a játék folytatódik. Ha elkapta a mögötte álló társa, akkor helyet cserélnek, és az elkapó fél lesz az új kacsintó.

Ezután az energetizáló játék után ülünk körbe. **Beszélgessünk** egy kicsit a történekről.

- Milyen érzéseket kelt benned a játék?
- Mit éreztél akkor, amikor nem sikerült elkapnod a párod?
- Milyen érzés volt elszökni a párod elől?
- Mire volt szükséged a játékhoz?

Most rugaszkodjunk el a játéktól. Nézzünk bele a mindennapjainkba. Mindenki kap egy papírt és egy tollat. Válaszoljunk az alábbi kérdésekre.

- 1-től 10-es skálán mennyire sikerül őriznem a családom békéjét? (10-es a teljesen)
- Hogyan tudnék ebben tovább fejlődni?
- 1-től 10-ig pontozva milyen szorosnak érzem az Istennel való kapcsolatomat? (10-es az, amivel maximálisan elégedett vagyok)
- Mi az, ami felesleg az életemben, ami ellopja előlem az Istennel való időtöltés lehetőségét?
- Ha a mai este kellene hátrahagynom a földi életemet, mi az a 3 dolog, amit a legnehezebben hagynék hátra?
- Ha tudnám, hogy Jézus ma este eljön, mi lenne az az 1 dolog, amit feltétlenül megtennék?

Nyissuk meg újra a kört. Tetszés szerint mindenki foglalja össze a papírra írt válaszait.

Zárás: Tegyük ki középre egy fehér gyertyát, mely Jézust jelképezi a közösségünkben.

Válasszunk egy, a közösség által jól ismert éneket, pl. Jézus, megígérted azt. Miközben énekelünk, egy másik lapra mindenki rajzoljon egy jelképet. Valamit, ami a ma estére emlékezteti őt. Valamit, amit elhatározásként az Úr lába elé kitesz középre. Valamit, amit a közösség ajtaján kilépve már másként fog csinálni, mint eddig.

2.5. Kérdések az evangéliumhoz

- ~ Milyen virrasztásra hív Jézus?
- ~ Mi gátol meg abban, hogy készen tudjak állni?

- ~ Volt –e már olyan esemény az életemben, amikor a gondok, problémák, munka, stb. elszakított az Istentől, és mint vízözön elsodort engem?
- ~ Hogyan dolgozzak Isten királyságáért úgy, hogy a munkák sokaságában ne feledkezzek meg magáról a Királyról?
- ~ Mit tehetek meg még azért, hogy a lelkemet mindig éberem tartsam?
- ~ Hogyan lehet a virrasztás igazán gyümölcsöző?

3. Oratio – imádság

A szentmise első könyörgése

Mindenható, örök Isten,
önts híveid szívébe szent elhatározást,
hogy jótettekkel siessünk a közelgő Krisztus elé,
ő pedig egykor jobbjára állítson minket országában,
és mindnyájan együtt örvendjünk
a boldog örökkévalóságban.
Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
Isten mindörökkön-örökké.

Szerzetes közösségek imája:

Uram, Te nem találsz örömet az ember félelmében és könnyeiben, hiszen úgy alkottad Ádámot, hogy bukása előtt nem is ismerte ezeket, az idők végén pedig magad törölsz le minden könnyet. Most mégis kérlek, adj nekem Téged féltő, virrasztó szívet és üdvös könnyeket, melyek előkészítik az utat feléd. Add, hogy istenfélelmem és bánkódásom által építsek bárkát, és azok közé tartozhassam, akiket egykor magad mellé felveszel, és sokakat vigyek magammal.

Sarutlan Kármelita Nővérek

4. Contemplatio – szemlélődés

Forrás: <https://pixabay.com/hu/photos/hegyek-fekv%C5%91-snow-term%C3%A9szet-1622731/>

5. **Condivisio – megosztás**

Örömhír megfogalmazása: Nekem ebben a szakaszban az az örömhírem, hogy...

- ~ az Úr Jézus biztosan el fog jönni dicsőségesen. Ez az Ő eljövetele viszonyítási pontja életemnek, amely alapján rendezhetem életemet, tevékenységemet.
- ~ remélhetjük, hogy minket is fel fognak venni.
- ~ Jézus Krisztus ad motivációt, amiért érdemes készenlétben állni mindig, és úgy fogadni az Ő eljövetelét.
- ~ virraszthatok még, és folyamatosan készülhetek a Mindenség Urának eljövetelére.
- ~ Jézus figyelmeztet az éberségre, ebből az éberségből érzem az ő szeretetét irántam, mert nem akarja, hogy elveszek.
- ~ a mennyek országa már megkezdődött.

6. **Actio – tettekre váltás**

Tanúságtétel megfogalmazása: Engem ez az evangéliumi szakasz arra ösztönöz, hogy...

- ~ amit teszek, azt vállalni tudjam mindig az Úr előtt, aki bármikor megérkezhet az életembe, élethelyzetembe.

- ~ arra ösztönöz, hogy mindig próbáljak meg készen állni, nem megfeledkezni arról, hogy találkozni fogunk az Úrral.
- ~ minél fegyelmezettebb lelki életet éljek: az imádság rendszeres beépítése a napokba, rendszeres gyónás és lelki vezetés, és hagyni, hogy a csöndben tudjon szólni Isten.
- ~ éber legyek, hogy a mindennapok forgatagában ne hagyjam elveszni az advent feltöltő és előkészítő időszakát.
- ~ több időt szánjak az imádságra, az Úrral töltött időre és a hitem elmélyítésére.
- ~ maradjak mindig alázatos.